

Mededeling

Brussel, 18 juli 2016

Kenmerk: NBB_2016_34

uw correspondent:

Janet Mitchell
tel. +32 2 221 34 59 – fax +32 2 221 31 04
janet.mitchell@nbb.be

Herstelplannen – Verplichtingen inzake bezwaarde activa

Toepassingsveld

Deze mededeling is gericht aan alle kredietinstellingen naar Belgisch recht.

Samenvatting/Doelstelling

Doel van deze mededeling is om de instellingen verdere preciseringen aan te reiken wat betreft hun verplichtingen inzake bezwaarde activa, die voortvloeien uit art. 110, § 2 Bankwet.

Geachte mevrouw
Geachte heer

Art. 110 van de Wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen (hierna de 'Bankwet') vereist dat het herstelplan voorziet in corrigerende maatregelen die overwogen moeten worden wanneer de hoeveelheid bezwaarde activa bepaalde grenzen overschrijdt. Deze verplichting wordt verder gepreciseerd aan de hand van definities en algemene minimum- en maximumdrempelwaarden, neergelegd in het Reglement van 1 april 2014 van de Nationale Bank van België (hierna de 'Bank') aangaande bezwaarde activa in het kader van herstelplannen¹ (hierna het 'Reglement'), waartussen de toezichthouder voor iedere kredietinstelling een progressieve schaal van drempelwaarden voor de proportie van haar bezwaarde activa (hierna 'drempelwaarden') dient te bepalen.

Deze zgn. asset encumbrance ratio-bepalingen moeten waarborgen dat een kredietinstelling voldoende activa aanhoudt waarop het algemeen voorrecht op roerende goederen van deposito's van natuurlijke personen en kleine en middelgrote ondernemingen (artikel 389, paragrafen 1 en 2 Bankwet) kan worden uitgewonnen.²

¹ Reglement van 1 april 2014 van de Nationale Bank van België aangaande bezwaarde activa in het kader van herstelplannen, BS 7 mei 2014 (ed. 2).

² MvT Bankwet, Parl. St. Kamer 2013-14, nr. 3406/001, 107-108.

Deze Mededeling heeft als doel verdere instructies aan te reiken om het wetgevende dispositief inzake bezwaarde activa operationeel te maken. Daartoe geeft deze Mededeling indicaties over volgende thema's:

1. De herstelplanverplichtingen inzake bezwaarde activa (I).
2. De naleving van de herstelplanverplichtingen inzake bezwaarde activa voor instellingen die vereenvoudigde herstelplanverplichtingen genieten en voor instellingen die deel uitmaken van een geconsolideerde groep en geen herstelplan op individuele basis dienen op te stellen (II).
3. De precieze te hanteren drempelwaarden van bezwaarde activa (III).
4. De periodiciteit waarmee de bezwaring van de activa gemonitord moet worden (IV).
5. De meldingsplicht aan de Bank (V).

Wat de berekeningswijze van de bezwaarde activa betreft, wordt verwezen naar de Bijlage bij deze Mededeling.

I. Herstelplanverplichtingen

Instellingen dienen volgende herstelplanverplichtingen na te leven in verband met de monitoring van hun asset encumbrance ratio:

- Inhoudelijke herstelplanverplichtingen: het herstelplan moet de corrigerende maatregelen vermelden die moeten worden overwogen bij overschrijding van elk van de toepasselijke drempelwaarden (Art. 110, § 2, eerste lid Bankwet).
- Procedurele herstelplanverplichtingen: Het herstelplan moet volgende procedures bepalen, op passende wijze:
 - de procedure voor de periodieke monitoring van de progressieve schaal van drempelwaarden (art. 110, § 1, tweede lid *jo.* art. 110, § 2 Bankwet) (zie (IV));
 - de procedure voor het onderzoek van de corrigerende maatregelen die moeten worden overwogen bij overschrijding van elk van de drempels (art. 110, § 1, tweede lid *jo.* art. 110, § 2, eerste lid Bankwet) (zie III));
 - de escalatieprocedure die gevolgd moet worden bij het overschrijden van een drempelwaarde (Art. 110, § 1, tweede lid Bankwet) (zie III) en (V).

II. Instellingen met vereenvoudigde verplichtingen en instellingen die deel zijn van een geconsolideerde groep en geen herstelplan op individuele basis hoeven op te stellen.

Deze Mededeling is op grond van art. 113, § 5 Bankwet ook van toepassing op:

- de kredietinstellingen die een vereenvoudigd herstelplan mogen opstellen krachtens art. 113, § 4 Bankwet. Deze instellingen dienen ook de onder (I) vermelde corrigerende maatregelen en procedures uit te werken in hun herstelplan.
- de kredietinstellingen die de dochter zijn van een moederonderneming en die zelf geen individueel herstelplan dienen op te stellen. Deze instellingen dienen de onder (I) vermelde corrigerende maatregelen en procedures uit te werken, bij voorkeur in het groepsherstelplan, en mee te delen aan de Bank.

III. Drempelwaarden

Krachtens art. 110, § 2, tweede lid Bankwet dient de toezichthouder voor iedere kredietinstelling een progressieve schaal van drempelwaarden vast te leggen, volgens de definities van de Technische Uitvoeringsnorm aangaande de rapportage van bezwaarde activa waarnaar verwezen wordt in artikel 100 van de CRR-verordening (hierna de 'Technische Uitvoeringsnorm')³. De Bank geeft uitvoering aan dit wettelijke vereiste door de Belgische kredietinstellingen op te delen in drie groepen in functie van het belang van de "*in aanmerking komende deposito's als bedoeld in artikel 389 van de Bankwet*" in verhouding tot de totale activa van de instelling. Volgende deposito's worden beschouwd als "*in aanmerking komende deposito's als bedoeld in artikel 389 van de Bankwet*":

- de gewaarborgde deposito's, ongeacht door wie ze worden aangehouden; en
- de in aanmerking komende deposito's die het waarborgniveau van €100.000 overschrijden, voor zover zij aangehouden worden door natuurlijke personen en KMO's⁴.

Voor de definitie van "*in aanmerking komende deposito's*" meer bijzonder wordt verwezen naar:

- artikel 5 van het koninklijk Besluit van 14 november 2008 tot uitvoering van de crisismaatregelen voorzien in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, voor wat betreft de oprichting van het Garantiefonds voor financiële diensten, zoals gewijzigd door de wet van 22 april 2016 tot omzetting van Richtlijn 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels en houdende diverse bepalingen⁵;
- het koninklijk besluit van 16 maart 2009 betreffende de bescherming van deposito's en levensverzekeringen door het Bijzonder Beschermingsfonds voor deposito's en levensverzekeringen⁶, dat verder invulling geeft aan de definitie van artikel 5 van het KB van 14 november 2008. Het dient evenwel vermeld te worden dat het KB van 16 maart 2009 gewijzigd zal worden om het in overeenstemming te brengen met de gewijzigde depositogarantierichtlijn.⁷ Ten gevolge van deze wijziging zullen o.a. ook in aanmerking komende deposito's van grote ondernemingen tot € 100.000 genieten van het voorrecht voor gedekte deposito's van artikel 389, § 1 Bankwet. Ook zullen in aanmerking komende deposito's niet langer beperkt worden tot deposito's uitgedrukt in een munteenheid van de Europese Economische Ruimte. Deposito's uitgedrukt in alle munten zullen in de toekomst mogelijk onder de definitie van "*in aanmerking komende deposito's*" vallen.

Per categorie worden er twee drempelwaarden bepaald: een knipperlichtdrempelwaarde en een herstelplandrempelwaarde. Bij overschrijding van deze drempelwaarden wordt van kredietinstellingen het volgende verwacht:

1. Bij de overschrijding van de knipperlichtdrempelwaarde moeten kredietinstellingen de onderliggende redenen van deze overschrijding nagaan. Daarnaast wordt van hen verwacht dat zij de toezichthouder van deze overschrijding op de hoogte brengen (zie V). Indien de onderliggende redenen van die aard zijn dat snelle actie vereist is, moet de instelling overwegen de hieronder, onder 2. vermelde escalatieprocedure te doorlopen en de onder 2. vermelde corrigerende maatregelen te nemen.
2. Bij de overschrijding van de herstelplandrempelwaarde, wordt van kredietinstellingen verwacht dat zij in elk geval de in hun herstelplan beschreven interne escalatieprocedure doorlopen om na te gaan of een in het herstelplan vermelde corrigerende maatregel (een zogenaamde 'hersteloptie'), of een of meerdere andere corrigerende maatregelen genomen moet worden. Ook nu wordt van hen

³ Uitvoeringsverordening Comm. nr. 2015/79/EU, 18 december 2014 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot activabezwaarings, een gemeenschappelijk gegevenspuntenmodel en validatievoorschriften, *Pb.L.* 21 januari 2015, afl. 14, 1 (hierna 'Technische Uitvoeringsnorm').

⁴ Art. 2, 7° Reglement 1 april 2014.

⁵ *BS* 12 mei 2016.

⁶ *BS* 25 maart 2009.

⁷ Richtl. EP en Raad, nr. 2014/49/EU, 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels, *Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 149.

verwacht dat zij de toezichthouder van de overschrijding van de drempelwaarde op de hoogte brengen (zie (V)).

In aanmerking komende depositos als bedoeld in artikel 389 Bankwet in verhouding tot totale activa, per categorie	Beschikbare activa in enge zin in verhouding tot de in aanmerking komende depositos als bedoeld in artikel 389 Bankwet: reglementaire vork: 80-100% ⁸	Beschikbare activa in ruime zin in verhouding tot de in aanmerking komende depositos als bedoeld in artikel 389 Bankwet: reglementaire vork: 100-135% ⁹
Categorie 1: < 70%	Knipperlichtdrempelwaarde: 100% Herstelplandrempelwaarde: 95%	Knipperlichtdrempelwaarde: 135% Herstelplandrempelwaarde: 130%
Categorie 2: 70% - 90%	Knipperlichtdrempelwaarde: 95% Herstelplandrempelwaarde: 90%	Knipperlichtdrempelwaarde: 110% Herstelplandrempelwaarde: 105%
Categorie 3: ≥ 90%	Knipperlichtdrempelwaarde: 85% Herstelplandrempelwaarde: 80%	Knipperlichtdrempelwaarde: 105% Herstelplandrempelwaarde: 100%

IV. Periodiek monitoren van drempelwaarden

Krachtens art. 110 § 1, tweede lid Bankwet bevat het herstelplan een raamwerk van kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren van een potentiële verslechtering van de financiële positie van de kredietinstelling. Deze indicatoren – alle, en dus niet enkel de *asset encumbrance* ratio-indicatoren – moeten op grond van art. 110, §1, tweede lid *periodiek* gemonitord worden.

De Memorie van Toelichting bij de artt. 108-113 Bankwet verduidelijkt verder dat de *asset encumbrance ratio* ervoor moet zorgen dat kredietinstellingen *voortdurend* oog hebben voor het niveau van bezwaring van activa¹⁰.

De Technische Uitvoeringsnorm schrijft een kwartaalrapportering voor inzake bezwaarde activa¹¹. Met het oog op een efficiënt uitvoeren van de plicht tot periodiek monitoren door de kredietinstelling zal de Bank deze plicht laten samenvallen met voormelde rapportageplicht. Daarom zal de Bank de interne periodieke monitoring van de bezwaarde activa die voortvloeit uit art. 110 Bankwet beschouwen als een kwartaalverplichting. Deze interne monitoring brengt op zich evenwel geen vaste rapportageverplichting aan de Bank met zich mee. Wel leidt de verplichting te monitoren tot een verplichte melding aan de Bank in het geval een van de drempelwaarden bereikt is (zie (V) hieronder).

V. Meldingen aan de Bank

a. Na afloop escalatieprocedure

Na afloop van de in (III, 2) beschreven escalatieprocedure dient de kredietinstelling op grond van art. 110, § 3, derde lid Bankwet de Bank onverwijld in kennis te stellen van elke beslissing om een maatregel te nemen in het kader van de uitvoering van het herstelplan, en van elke beslissing om dit niet te doen ondanks het feit dat de betrokken drempelwaarde bereikt is. Conform art. 110, § 4 Bankwet kan de toezichthouder de kredietinstelling opdragen om een of meer in het herstelplan opgenomen corrigerende maatregelen te nemen indien de instelling nalaat om uit eigen initiatief passende maatregelen te nemen.

⁸ Art. 4 Reglement 1 april 2014.

⁹ Art. 5 Reglement 1 april 2014.

¹⁰ MvT Bankwet, *Parl. St. Kamer* 2013-14, nr. 3406/001, 108.

¹¹ Art. 1, § 2 Technische Uitvoeringsnorm. Op grond van het proportionaliteitsbeginsel bepaalt art. 1, § 3 dat instellingen met een balanstotaal beneden 30 miljard euro die voor minder dan 15% bezwaarde activa aanhouden, bepaalde gedetailleerde elementen van informatie achterwege mogen laten.

b. Bij het bereiken van een drempelwaarde

Omdat, gelet op de situatie van potentiële verslechtering van de financiële situatie van de kredietinstelling als gevolg van de vermindering van onbezwaarde activa, corrigerende maatregelen snel genomen dienen te worden, werd onder (III) gevraagd om de Bank onverwijld in te lichten over het bereikt zijn van een van de drempelwaarden, weze het de knipperlichtdrempelwaarde of de herstelplandrempelwaarde.

Deze kennisgeving dient te gebeuren onverwijld na de vaststelling door de kredietinstelling dat de betrokken indicator bereikt werd. Zij dient te gebeuren, ook al is de boven vermelde escalatieprocedure nog niet volledig doorlopen en heeft de kredietinstelling nog niet beslist of (een of meerdere van) de corrigerende maatregelen in het herstelplan genomen worden. Dit is cruciaal voor de Bank om over voldoende tijd te beschikken om tijdig te beslissen of (bepaalde) corrigerende maatregelen toch nodig zijn in het geval de kredietinstelling van oordeel zou zijn dat (deze) corrigerende maatregelen niet aan de orde zijn.

VI. Slotbepaling

Een kopie van deze circulaire wordt naar de commissaris(sen), erkend revisor(en) van uw instelling verstuurd.

Hoogachtend

Jan Smets

Bijlage: 1